

PRIESTERU ŽĒLASTĪBAS TĒRPS

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2. Moz. 32:1-6; 3. Moz. 21:7-24; 22:1-8; 2. Moz. 28; Atkl. 21:12-14; Ebr. 4:14, 15

ATMIŅAS PANTS:

„Bet jūs esat izredzēta cilts, ķēnišķīgi priesteri, svēta tauta, Dieva īpašums, lai jūs paustu Tā varenos darbus, kas jūs ir aicinājis no tumsas Savā brīnišķīgajā gaismā.” 1. Pēt. 2:9

Ir kāda liela tēma protestantu reformācijā, ko sauc par „visu ticīgo priesterību”, doma, kas ņemta no šīs nedēļas atmiņas panta (bet ne tikai), – ka visi kristieši darbojas kā „priesteri” Dieva priekšā un, tā kā viņi pazīst Jēzu, starp viņiem un Kungu nav nepieciešami laicīgi starpnieki (kā tas pastāv dažās reliģiskās sistēmās). „Jo ir viens Dievs, kā arī viens starpnieks starp Dievu un cilvēkiem – cilvēks Kristus Jēzus.” (1. Tim. 2:5)

Pēc Jēzus dzīves, nāves, augšāmcelšanās un augstpriesterīgās kalpošanas vecā ebreju sistēma, ko Dievs bija iedibinājis, Kristū bija piepildījusies. Levītu priesterība tika aizvietota un tika iedibināta jauna kārtība, kurā mēs visi esam „ķēnišķīgi priesteri”.

Šonedēļ, pētot, kāds bija priesteru apģērbs vecajā sistēmā, mēs varam kaut ko vairāk uzzināt, ko nozīmē būt „priesteriem” jaunajā sistēmā.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 30. aprīli.

VECĀS DERĪBAS ŽĒLASTĪBA

Jēzus to ir pateicis tik skaidri, cik vien skaidri var izteikt cilvēku valodā: „Jo no katra, kam daudz dots, daudz prasīs un, kam daudz uzticēts, no tā jo vairāk atprasīs.” (Lūk. 12:48) Tas ir spēcīgs princips, un mēs, adventisti, ar visu to, kas mums ir dots (un mums ir dots tik daudz!), darītu labi, ja ņemtu to nopietni. Salīdzini kaut vai tikai dažas patiesības, kas mums ir dotas, ar dažām citām doktrīnām (mūžīgās mocības ellē, svētdiena sabata vietā, 144 000 jūdu jauneklī, kas sludina evaņģēliju, draudzei atrodoties slepenā aizgrābtībā antikrista valdīšanas laikā), lai saprastu, cik daudz mums ir uzticēts.

Tieši šis princips ir tas, kas padara Ārona grēku un zelta teļu tik ļaunu.

Izlasī 2. Moz. 32:1-6. Kāds varētu būt Ārona attaisnojums līdzdalībai šajā drausmīgajā atkrišanās? _____

_____

_____

Atkrišana pati par sevi jau bija pietiekami slikta, bet Ārona piekrišana piedalīties tajā ir pat vēl neiedomājama. Pārdomā, kādas bija Ārona privilēģijas. Viņš bija klāt kopā ar Mozu jau no paša sākuma (2. Moz. 4:27-30). Ārons bija Mozus runasvīrs faraona priekšā (2. Moz. 7:1). Ārons meta zizli, kas pārvērtās par čūsku (10. p.). Ārons sita ūdeni, kas pārvērtās asinīs (20. p.). Ārons bija viens no izredzētajiem, kurš drikstēja tuvoties Kungam īpašā veidā (2. Moz. 24:9, 10). Īsāk sakot, šim vīram bija dotas privilēģijas, kādas visā vēsturē baudījuši tikai nedaudzi. Un tomēr, kad pienāca liels pārbaudījums, viņš jutās nožēlojami.

Tomēr notika pārsteidzošais: Dievs ne tikai piedeva Āronam viņa grēku, bet arī atļāva viņam kā izredzētās tautas augstajam priesterim valkāt svētās drēbes, kas simbolizēja Jēzus kā Augstā Priestera kalpošanu (Ebr. 8:1). Citiem vārdiem, lai gan Ārons bija vainīgs šausmīgā grēkā, viņš bija arī Dieva žēlastības saņēmējs, žēlastības, kas ir tik liela, ka tā ne tikai viņam piedeva, bet arī atļāva uzņemties svēto amatu, kas savā būtībā nesa Dieva žēlastību, līdzjūtību un piedošanu. Tādējādi Ārona dzīve ir īpašs paraugs žēlastībai un pestīšanai, kas mums visiem pieejama Kristū.

Vai tu kādreiz esi cietis neveiksmi, pat ļoti briesmīgu, cenšoties dzīvot saskaņā ar cerībām, kas liktas uz tevi? Kā Ārona gadījums tev var sniegt cerību, ka viss nav pazaudēts, pat neskatoties uz to, ka esi kļūdījies? _____

_____

PRIESTERĪBA

„Tad ņem pie sevis Āronu, savu brāli, un viņa dēlus līdz ar viņu no Israēla bērnu vidus, lai Ārons un Nadabs, Abijs, Eliēzers un Itamārs, viņa dēli, ir Man par priesteriem.” 2. Moz. 28:1

Levītu priesterība tika iedibināta Israēla bērnu tuksneša ceļojumu laikā (skat. 1. Moz. 14:18) un tā ilga vairāk nekā 1500 gadu. Lai gan Kunga priesterības koncepcija pastāvēja jau sen iepriekš, levītu priesterība nodrošināja skaidrāku izpratni par tās lomu.

Kā mēs vakar redzējām, neskatoties uz milzīgo grēku, Ārons bija Kunga izredzēts par šīs jaunās priesterības vadītāju. Tas parāda, ka priesteriem vajadzēja būt spējīgiem saistīt sevi ar cilvēkiem, kurus viņi pārstāvēja Dieva priekšā, jo tas tieši tas viņiem bija jādara: viņi darbojās kā pārstāvji, starpnieki starp kritušo cilvēci un svēto Dievu. Ārons kā grēcīgs cilvēks viegli spēja saistīt sevi ar citiem kritušajiem cilvēkiem, kuri viņam bija jāpārstāv. Kas gan viņš tāds bija, lai tiesātu citus viņu grēkos, pats nebūdamas nevainīgs?

Priesterība vienlaikus bija svēts gods. Priesteriem bija jāpārstāv svētums un šķīstums. Galu galā, viņi taču bija tie, kas stāvēja Kunga priekšā grēcinieka vietā. Viņiem bija jābūt „svētiem”, jo kas tad ir priesterības būtība? Viņiem bija jābūt atšķirīgiem, nevis iedomīgā veidā (atšķirīgiem, lai būtu atšķirīgi), bet atšķirīgiem svētā nozīmē, kas skaidri atšķirtu viņus no kopējās ļaužu masas kā neskartus, tajā pašā laikā apliecinot savu ciešo saistību ar tiem, kurus viņi pārstāvēja.

Kādas lietas priesteriem bija nepieciešamas? Kā tu domā, ko simbolizēja šīs lietas? 3. Moz. 21:7-24, 22:1-8 _____

_____

_____

Lai cik grūti saprotama šī koncepcija ir mūsdienās, idejai vajadzētu būt skaidrai: priesterībai bija jābūt kaut kam atšķirīgam, svētam un īpašam. Priesteri bija Jēzus simboli. Ēnās un prototipos Viņu darbam vajadzēja simbolizēt Jēzus rīcību mūsu labā.

Vai mums vajadzētu būt atšķirīgiem no apkārtējās pasaules? Ja jā, tad kāpēc un kādā ziņā? _____

_____

_____

_____

PRIESTERU DRĒBES

„Viņiem jāšuj šādas drēbes: krūšu zīme un efods, apmetnis un svārki no izrakstīta auduma, turbāns un josta; lai viņi taisa šīs drēbes Āronam, tavam brālīm, un viņa dēliem, ka tie var būt Man par priesteriem.” 2. Moz. 28:4

Iepazīstoties ar zemes svētnīcas modeli, vajadzētu būt skaidram, ka nekas netika atstāts, kā pagadās. Dievs deva priesteriem precīzus norādījumus, kas kā bija jādara. Tā tas bija arī attiecībā uz apģērbu, kas bija jāvalkā priesteriem. Viss tika darīts saskaņā ar precīziem norādījumiem.

Izlasi 2. Moz. 28. nod., kur aprakstīts, kāds apģērbs bija jādarina Āronam – augstajam priesterim – un arī pārējiem priesteriem. Neieejot sarežģītās detaļās, kādas garīgas mācības mēs varam paņemt no tā, kas šeit ir atklāts? _____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

„Priesteru tērpa paraugs Mozum tika atklāts kalnā. Ikviena augstā priesterā apģērba detaļa un veids, kā tas bija jāpagatavo, bija sīki aprakstīts. Šīs drēbes tika iesvētītas vissvinīgākajam nolūkam. Ar tām tika atklāts Jēzus Kristus – lielās īstenības – raksturs. Tās piešķīra priesterim godu un skaistumu, atklājot viņa amata cienīgumu. Ģērbts tajās, priesteris atklāja sevi kā Israēla pārstāvi, ar savām drēbēm parādot godību, kādu Israēlam vajadzētu atklāt pasaulei kā Dieva izredzētai tautai.” E. Vaita „The Youth Instructor”, 1900. g. 7. jūnijs.

Gadsimtu gaitā ir daudz rakstīts par to, ko varētu nozīmēt un simbolizēt katra krāsa, audums, dārgakmens, ķēde un tamlīdzīgi. Tomēr, lai arī kāda būtu katras atsevišķās detaļas nozīme, kopā tās atklāj pilnību un svētumu, skaistumu un cieņu, kas raksturīgs „īstās telts kalpotājam” Jēzum, mūsu Augstajam Priesterim, kurš kalpo svētnīcā Debesīs (Ebr. 8:1,2).

Ievēro arī to, ka šajos pantos ir ideja par priesteriem kā dažādu lietu nesējiem (2. Moz. 28:12, 29, 30, 38, 42). Šī, bez šaubām, ir izšķirošā tēma visā glābšanas plānā, ko simbolizēja priesterība un svētnīca: ideja par Jēzu, mūsu Vietnieku, kas nes mūsu grēkus un uz sevi uzņemas sodu par tiem. Tas viss bija iepriekš atklāts svētnīcas kalpošanā un priesteru apģērbā, kas, piesātināts ar simboliem, atklāja Jēzus raksturu un darbu mūsu labā.

TIESNEŠA KRŪŠU ZĪME

No visiem apģērba gabaliem, kas bija jāvalkā priesteriem, krūšu nozīmē (2. Moz. 28:15), ko valkāja augstais priesteris, bija vissīkāk izstrādātā un sarežģītākā. Citi apģērba gabali vairāk līdzinājās šīs svētās priesteram amata tērpa daļas fonam. Svētā ornamenta pagatavošanas aprakstam veltīts ievērojams apjoms – aptuveni nodaļas trešā daļa (2. Moz. 28:15-30). Tam vien vajadzētu norādīt, cik svarīga loma krūšu zīmei ir priesteru kalpošanā svētnīcā.

Izlasī 2. Moz. 28:15-30. Kāda ir katra atsevišķa akmens nozīme? Ko tas nozīmē, ka priesteris „nes Israēla dēlu vārdus uz savas sirds” (29. p. angļu tulk.; skat. arī Atkl. 21:12-14)?

Šeit unikālā veidā mēs atkal redzam tēmu par priesteri kā Jēzus simbolu, kas nes savus ļaudis. Ebreju vārds, kas šeit tulkots kā 'nes', Vecajā Derībā ir bieži sastopams grēku nešanas kontekstā, kas bija priesteru kalpošanas daļa (3. Moz. 10:17; 2. Moz. 28:38; 4. Moz. 18:1, 22). Lai gan šeit lietotais konteksts ir saistīts ar Israēla bērnu vārdu 'nešanu' uz priesteru krūtīm (tiešā nozīme ir atšķirīga), doma joprojām ir tā pati: Dieva ļaudīm ir jābūt pilnīgi atkarīgiem no Kunga, kas viņiem piedod, kas viņus uztur un kas piešķir spēku dzīvot svētu dzīvi, ko Viņš prasa no saviem ļaudīm (Fil. 4:13).

Ievēro, kur priesteris nes ļaužu vārdus. Uz savas sirds. Pats īpaši uzsver sirdi, kas ir bieži sastopams simbols Bībelē (un daudzās kultūrās), ainojot mīlestību un maigās rūpes, kādas Kungam ir pret saviem bērniem.

Svarīgi ir arī tas, ka katrai ciltij bija atšķirīgs dārgakmens ar citādām īpašībām, kas simbolizē katras cilts iezīmes (skat. 1. Moz. 49). Bībeles pētnieki to redz kā veidu, kā izcelt īpatnējās atšķirības un iezīmes ne tikai šajās divpadsmit ciltīs, ne tikai divpadsmit apustuļos (Atkl. 21:14), bet draudzē kā vienā veselumā, kas veidota no „dzīviem akmeņiem” (1. Pēt. 2:5). Nav nozīmes, cik atšķirīgas ir mūsu personības, raksturi un talanti, mēs tik un tā varam būt vienoti savos nolūkos, ja atrodamies žēlastībā un mūsu lielā Augstā Priestera Jēzus vadībā.

Kā tu pats personīgi esi piedzīvojis/-usi Dieva mīlestību? Kā Viņš tev ir atklājis, ka tu esi dārgs/-a Viņa sirdij? Kāpēc ir svarīgi atcerēties šādus piedzīvojumus, un kā tu vari tajos smelties spēku, it īpaši pārbaudījumu brīžos?

JĒZUS, MŪSU AUGSTAIS PRIESTERIS

„Tā kā mums ir liels augstais priesteris, kas izgājis caur debesīm, Jēzus, Dieva Dēls, tad turēsimies pie Viņa apliecināšanas. Jo mums nav augstais priesteris, kas nespētu līdzī just mūsu vajībām, bet kas tāpat kārdināts visās lietās, tikai bez grēka.” (Ebr. 4:14, 15) Kādu cerību un apsolījumu tu atrodi šajos divos pantos, ko tu vari attiecināt uz savu dzīvi, savām cīņām ar kārdinājumu? _____

_____

_____

_____

Tāpēc, ka Kristus šodien atrodas Debesu svētnīcā kā mūsu Priesteris, arī Viņš kaut kādā ziņā nes krūšu zīmi uz savas sirds. Tā kā Viņš ir „vienmēr dzīvs (..), lai tos aizstāvētu” (Ebr. 7:25), mums vajadzētu justies droši, zinot, ka mūsu Augstais Priesteris jūt līdzī mūsu problēmām, sāpēm un kārdinājumiem. Līdzīgi kā Ārons, Jēzus bija cilvēcīga būtne, kas pazina visas cilvēces pārbaudījumus, likstas un kārdinājumus. Tomēr atšķirībā no Ārona Jēzus bija „bez grēka”. Tā ir būtiska atšķirība, jo, balstoties uz Viņa bezgrēcīgumu, mums ir tiesības uz diviem brīnišķīgiem apsolījumiem: (1) Viņa taisnības drēbes var ticībā kļūt par mūsējām, un tā mēs varam zināt, ka esam pilnīgi Dieva priekšā; (2) mēs varam saņemt spēku, lai uzvarētu kārdinājumus tā, kā to darīja Jēzus.

Izlasī Ebr. 8:10-13. Kādus apsolījumus mēs šeit varam iegūt, un kā tiem vajadzētu atklāties mūsu dzīvē? _____

_____

_____

_____

Šeit mēs redzam abus aspektus tam, ko nozīmē piedzīvot glābšanu Kristū, būt apklātam ar Viņa taisnību. Cik brīnišķīgs ir apsolījums, ka Kungs būs „žēlīgs viņu netaisnībām un viņu grēkus vairs nepieminēs” (12. p.)! Viņš runā par tiem, kas ticībā nodevušies Jēzum un pieprasījuši sev Viņa jaunās derības apsolījumus, par tiem, kam Viņa likums ir ierakstīts sirdīs un tāpēc tie paklausa tam; tie nevis tikai saņem glābšanu, bet tiem jau tā ir. Ģērbti Viņa taisnības apsegā, viņi tagad izdzīvo šo taisnību savā personīgajā dzīvē. Šī ir jaunās derības sirds un dvēsele.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā „Sentēvi un pravieši” nodaļu „Telts un tās kalpošana”, 347., 348. lpp.; grāmatā „Kristus līdzības” nodaļu „Kunga vīnakalnā”, 288. lpp.; grāmatā „Pravieši un ķēniņi” nodaļu „Izdeldēti tādēļ, ka bez atzišanas”, 293. lpp.; grāmatā „Agrīnie raksti” nodaļu „Svētnīca”, 250. – 253. lpp.; grāmatā „Lielā ciņa” nodaļas „Kas ir svētnīca?”, 416. lpp., un „Dieva ļaudis atbrīvoti”, 646. lpp.

„Kristus ir īstās telts kalpotājs, Augstais Priesteris visiem, kas tic Viņam kā personīgajam Glābējam, un viņa amatu neviens cits nevar uzņemties. Viņš ir draudzis Augstais Priesteris.” E. Vaita „That I May Know Him”, 74. lpp.

„Mums vajadzētu ik dienas vingrināties ticībā, un, vingrinot šo ticību, tai katru dienu vajadzētu pieaugt un mums saprast, ka Viņš ir ne tikai mūs atpircis, bet arī mīl mūs un ar savām asinīm mazgā mūsu grēkus, iecēlis mūs par ķēniņiem un priesteriem Dievam un Tēvam.” E. Vaita, Dieva dēli un meitas, 287. lpp.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Izlasi Atkl. 1:5, 6, kur Jēzus apraksta savu darbu un tad izsaka mums apsolījumu, pēc kura piepildīšanās mums vajadzētu kvēli ilgoties. Pārrunājiet, kas ir domāts 6. pantā – ka Viņš mūs darījis par „ķēniņiem un priesteriem”, lai kalpotu Viņam mūžīgi.

2. Uzzini, vēl kādas drēbes valkāja priesteri (2. Moz. 28. nod.). Kādas garīgas mācības un patiesības mēs šeit vēl atrodam?

3. Mēs esam brīdināti par briesmām, ja apvelkam taisnības drēbes, bet patiesībā nedzīvojam taisnu dzīvi. Pārrunājiet, kā mēs varam izvērtēt savus motīvus un rīcību. Kā mēs varam zināt, vai patiesām valkājam Viņa taisnības tērpu vai vienkārši muļķojam paši sevi? Kā mēs varam zināt, vai esam apsegti vai arī patiesībā staigājam apkārt sava kailuma kaunā?

4. Pārrunājiet vairāk svētdienas tēmā izteikto domu par žēlastību un piedošanu, kas tika piešķirta Āronam. Šis vīrs, kam bija dota ļoti liela atbildība, cieta neveiksmi, nedzīvojot ar to saskaņā, un tam sekoja traģēdija. Un tomēr, Āronam visbeidzot tika piešķirta vēl lielāka atbildība. Vai mēs kā draudze varam kaut ko paņemt sev no šī stāsta, kad kāds, kam uzticēta liela atbildība, arī cieš neveiksmi, nespēdams to īstenot dzīvē? Pārrunājiet.